Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Xueyi Lu

Academia Chineză de Științe Sociale, China

CONSTRUCȚIA SOCIALĂ ÎN CHINA CONTEMPORANĂ

TRADUCEREA:
Alina Lorelay Rogojan

SSAP Libris EDITORIAL
BRAȘOV • 2020

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

CUPRINS

CUVÂNT ÎNAINTE *de LU Xueyi* 7
NOTE PRIVIND AUTORII 23
INTRODUCERE: *LU Xueyi, HU Jianguo, YAN Ye, XIE Zhengzhong* 27

CAPITOLUL 1
CAUZA PROSPERITĂȚII, BUNĂSTĂRII ȘI MIJLOACELOR DE TRAI ALE POPULAȚIEI *de ZHAO Weihua* 87

CAPITOLUL 2
DEMERSURI SOCIALE *de YANG Guihong* 119

CAPITOLUL 3
DISTRIBUȚIA VENITURILOR *de LI Alin* 153

CAPITOLUL 4
COMUNITĂȚI URBANE ȘI RURALE *de ZHOU Yan* 193

CAPITOLUL 5
ORGANIZAȚII SOCIALE *de CAO Feilian* 229

CAPITOLUL 6
MANAGEMENT SOCIAL *de LI Junfu* 263

CAPITOLUL 7
NORME SOCIALE *de JU Chunyan* 293

CAPITOLUL 8
SISTEM SOCIAL *de LI Xiaoting* 329

CAPITOLUL 9
STRUCTURĂ SOCIALĂ *de SONG Guokai* 365

CAPITOLUL 10
PROGRESUL CONSTRUCȚIEI SOCIALE *de LIU Jinwei* 429

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

INTRODUCERE

LU Xueyi • HU Jianguo • YAN Ye • XIE Zhengzhong

Modernizarea și revitalizarea spectaculoasă a poporului chinez reprezintă două dintre cele mai mari aspirații ale chinezilor de mai bine de un secol. După cele trei decade de explorare și dezvoltare din perioada de reformă și deschidere, China a cunoscut transformări socio-economice profunde. „Etapa primară a socialismului", „economia de piață socialistă" și „societatea socialistă armonioasă" sunt trei inovații ce prezintă caracteristici chineze atât în teorie, cât și în practică. Progresele făcute în aceste trei inovații au ridicat și dus la un nou nivel evoluția civilizației chineze. Prin intermediul socialismului cu caracteristici chineze – creat în spiritul reformei și al deschiderii – economia chineză a înregistrat realizări remarcabile. S-au dezvoltat rapid noi forme de industrializare, informatizare, urbanizare și modernizare agricolă, iar China cunoaște în prezent o „transformare reală, cum nu s-a mai produs în ultimii o mie de ani". Însă multe alte domenii pălesc în comparație cu enormele realizări economice. În special domeniul social pare să fi rămas mult în urmă în aspecte precum structura sociabilă nerezonabilă și nesustenabilă, un sistem social imperfect care încă nu a fost reformat, contradicții și probleme sociale stridente și frecvente, presiunea de a trăi într-o societate nearmonioasă și instabilă, etc. Oamenii tânjesc să poată trăi într-o societate plăcută și fericită, caracterizată de corectitudine, dreptate și armonie.

În prezent noile contradicții cu care se confruntă China sunt divergențele dintre progresele sociale și cele economice și nevoia urgentă de ajustare strategică. De la cel de-al XVI-lea Congres

Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

al Partidului Comunist Chinez și în baza înțelegerii teoretice și a implementării practice a conceptului de construire a unei „societăți socialiste armonioase", construcția socială a ajuns să ocupe o poziție tot mai importantă în paradigma generală a cauzei sociale. Modernizarea Chinei a ajuns într-un nou punct de cotitură de semnificație istorică. În acest context este necesar să se pună mai apăsat accentul pe construcția socială în strategia de dezvoltare a Chinei. Construcția socială ar putea la rândul său să contribuie la avansul modernizării sectorului social într-o manieră comprehensivă. Având în palmares realizări cheie în reforma sistemului nostru social, ar trebui să începem să restructurăm relația tripartită dezechilibrată stat – piață – societate, iar ulterior să ne concentrăm eforturile pe ajustarea și optimizarea stratificării sociale, astfel încât să putem obține treptat progrese socio-economice coordonate.

SECȚIUNEA I. UN NOU PUNCT DE COTITURĂ DE IMPORTANȚĂ ISTORICĂ PENTRU MODERNIZAREA CHINEI

De la nașterea Republicii Populare Chineze (RPC) în 1949 China a cunoscut trei puncte de cotitură de importanță istorică în explorarea, testarea și implementarea politicilor orientate spre modernizare. Fiecare punct de cotitură marchează o etapă în care trebuie abordate și soluționate anumite contradicții sau conflicte sociale specifice – după o îndelungată deliberare și o amplă experiență practică. Fiecare astfel de punct de cotitură a fost însoțit de sesiuni intense de dezbateri de idei și reflecții. Era necesar să se identifice treptat natura problemelor și să se identifice noi sarcini strategice. Apoi începea o nouă etapă istorică.

1. *China în cel de-al treilea punct de cotitură de importanță istorică*

Primul punct de cotitură de importanță istorică s-a produs de la înființarea RPC în 1949 până în 1956, când s-a finalizat practic

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

crearea sistemului socialist. Aceasta a fost perioada în care „starea de dezbinare dintre oameni – precum firele de nisip, erau împrăștiați peste tot", care caracterizase vechea Chină, a fost schimbată de Transformarea Socialistă. Oamenii au devenit „mai bine organizați"[1], s-a realizat trecerea de la perioada Noii Democrații la socialism, s-au pus bazele instituționale, s-au asigurat premisele politice fundamentale obligatorii și a început era construirii sistemului socialist. Cel de-al doilea punct de cotitură de importanță istorică a fost cuprins între cea de-a Treia Sesiune Plenară a celui de-al XI-lea Comitet Central, din 1978, și cel de-al XIII-lea Congres Național al PCC din 1987. A fost o perioadă în care, prin „spulberarea haosului și reinstaurarea păcii" și prin introducerea unor politici de reformă, poporul a fost „revigorat"[2], s-a adoptat strategia de dezvoltare „în trei pași" în stadiul primar al socialismului, s-a tatonat terenul în vederea creării unui sistem de economie de piață socialistă și a început o nouă fază, centrată pe dezvoltare economică.

Perioada începută odată cu cel de-al XVI-lea Congres Național al PCC și care continuă și în prezent reprezintă cel de-al treilea punct de cotitură. Sarcina istorică a acestuia este de a pune accentul atât pe progresele sociale, cât și pe cele economice, menținând însă în permanență energiile centrale concentrate pe economie. Trebuie să ne supunem și să respectăm legile și regulile societății și să consolidăm construcția socială deoarece, procedând astfel, putem rezolva divergențele socio-economice, permițând societății să devină mai armonioasă[3] și pregătind terenul pentru o nouă fază, în cadrul căreia construcția socială ar putea servi drept stimulent în promovarea modernizării într-o manieră globală. Trebuie înțeles că, judecând după conștiința teoretică și cele mai recente evoluții în materie de modernizare, obiectivele acestei faze sunt departe de a se fi realizat.

---

1. Mao Zedon, „Trăiască măreața unitate a poporului chinez". La vremea respectivă Mao Zedong fusese însărcinat să redacteze proiectul de declarație a Primei Sesiuni Plenare a Conferinței Politice Consultative a Poporului Chinez din 30 septembrie 1949.
2. Deng Xiaoping, „Reforma și deschiderea spre lumea exterioară pot revigora cu adevărat China", 12 mai 1987.
3. Zheng Bijian, „Pentru a înțelege tema celui de-al XVIII-lea Congres Național al PCC", *People's Daily,* 23 noiembrie 2012

Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

Impresia de ansamblu și considerațiile privind actuala fază a modernizării au fost exprimate în diverse moduri de către Comitetul Central al PCC. Cel de-al XVI Congres Național al PCC, întrunit în 2002, remarca următoarele: „Am început o nouă fază de dezvoltare în construirea unei societăți incluzive, rezonabil de prosperă într-o manieră globală, iar țara noastră își accelerează modernizarea socialistă." Cea de-a Patra Sesiune Plenară a celui de-al XVI-lea Comitet Central, organizat în 2004, a constatat că „Intrând în noul secol… am ajuns într-o perioadă critică de reforme". În 2005 cea de-a Cincea Sesiune Plenară a celui de-al XVI-lea Comitet Central sublinia că „Dezvoltarea socio-economică a Chinei a intrat într-o nouă fază… China a intrat într-o fază cheie a construirii unei societăți prospere într-o manieră globală." În 2006 cea de-a Șasea Sesiune Plenară a celui de-al XVI-lea Comitet Central a arătat că „Țara noastră a intrat deja într-o fază decisivă de reformă și dezvoltare." Cel de-al XVII-lea Congres Național al PCC, întrunit în 2007, considera că trebuie „să înțelegem și să profităm pe deplin de această perioadă importantă de oportunități strategice." Cel de-al XVIII-lea Congres Național al PCC, organizat în 2012, descria „o nouă etapă în acest nou secol", desfășurată „în condiții istorice noi". Și lumea academică a dat glas acestei idei în diverse feluri: „Reformarea Chinei se află în fața unui nou moment de cotitură, de o importanță strategică majoră"[4]. China zilelor noastre e în pragul „unui nou punct de cotitură de semnificație istorică".[5] Conform cărții *Analysis and Forecast on China's Social Development*, publicată sub egida Academiei Chineze de Științe Sociale în 2012, modernizarea Chinei se află „într-o nouă fază de creștere – o creștere alimentată preponderent de mediul urban". Convingerea noastră că statul chinez se află într-un „nou punct de cotitură de importanță istorică" are la bază trăsăturile caracteristice ale transformării sociale[6]

4. Wang Yukai, 2007, „Reformarea Chinei se află în fața unui punct de cotitură de importanță strategică", *The Same Boat, 7.*

5. Qian Liqun, 2012, „«Grupul de Dezvoltare Rurală», Interacțiunea Reformei în Anii '80", Yan-Huang Historical Review, 9.

6. Așa-zisa transformare socială include de regulă șase aspecte: de la economie planificată la economie de piață, de la societate agricolă tradițională la societate centrată pe urban, de la *Gemeinschaft* la *Gesellschaft*, de la o societate închisă sau semi-închisă la o societate democratică și deschisă, și de la o societate omogenă la o societate eterogenă. Vezi Lu Xueyi și Li Peilin, *Report of China's Social Development,* Liaoning People's Publishing House, 1991.

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

a Chinei, prezența conflictelor sociale majore și măsura în care s-a realizat până în prezent procesul de modernizare. Trebuie să ținem cont de aceste trăsături speciale ce caracterizează procesul de modernizare a Chinei și de cele asociate cu transformarea Chinei în cursul dezvoltării sale strategice. S-au scurs șase decade din cei 100 de ani de la nașterea Noii Chine până la realizarea modernizării programată să se finalizeze la mijlocul secolului XXI. Dacă primele trei decade au reprezentat perioade în care China s-a aventurat în explorări dificile (de natură politică), iar următoarele trei decade sunt considerate a fi adus realizarea cu succes a dezvoltării economice, pentru următoarele trei decade tema ar trebui să fie cea a consolidării construcției sociale și a stimulării dezvoltării sociale. Legile generale ale modernizării și cerințele derivate din experiența și practica modernizării în China arată că a sosit era construcției sociale.

2. *Contradicții majore în China actuală – discordanța dintre progresele sociale și cele economice*

Caracteristicile modernizării Chinei și trăsăturile specifice tranziției strategice a Chinei din momentul de față sunt determinate de o serie de contradicții majore formate drept rezultat al interacțiunii dintre condițiile globale, naționale și sociale din perioade istorice diferite. Contradicțiile majore ale modernizării cu care se confrunta Noua Chină fuseseră cele dintre proletariat și burghezie, născute din necesitatea consolidării noului regim. În cazul celui de-al doilea punct de cotitură de importanță istorică, contradicția majoră a acelei perioade fusese conflictul dintre nevoile materiale tot mai presante ale populației și nivelul scăzut al producției, la care se adăugase amenințarea considerabilă a incapacității de a obține suficiente alimente și articole de îmbrăcăminte. Contradicția majoră cu care se confruntă China în cea de-a treia perioadă istorică este disonanța dintre progresele sociale și cele economice, ceea ce s-a dovedit a fi problema centrală a dezbaterilor privind posibilitatea de a construi o societate rezonabil de prosperă, posibilitatea de a le permite tuturor să se bucure de bogăție și posibilitatea de a obține o societate armonioasă. Această contradicție majoră se concretizează în următoarele aspecte.

Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

În primul rând, în timp ce economia se dezvoltă rapid, problemele sociale se dovedesc la rândul lor la fel de presante și acute. După cum remarca Deng Xiaoping la bătrânețe, este o realitate a sectorului social „că problemele dintr-o economie dezvoltată nu sunt cu nimic mai prejos decât cele dintr-o economie care este subdezvoltată”[7] – iar unele dintre acele probleme sunt foarte stringente. Achiziționarea ilegală a terenurilor, mutarea cu forța a oamenilor, poluarea mediului, conflictele dintre angajatori și angajați și alte incidente în masă născute din astfel de conflicte sunt toate probleme ce atrag consecințe sociale grave. Numărul infracțiunilor și al atentatelor la siguranța publică este de zece ori mai mare decât cel din perioada de dinaintea reformei[8]. Am putea face trimitere la diversele întruniri sau conferințe organizate după cel de-al XVI-lea Congres Național al PCC pentru un sumar realist al acestor probleme.

În al doilea rând, deși producția economică totală a crescut rapid, nu toată lumea se bucură în întregime de beneficiile acestei creșteri. Problemele ce țin de nevoile sociale ale oamenilor, de necesitatea serviciilor publice și a protecției sociale, nu au fost puse pe tapet concomitent cu dezvoltarea economică. Deși producția economică totală a Chinei s-a plasat pe locul doi în lume în 2010, iar PIB-ul pe cap de locuitor a crescut de 79 de ori raportat la anul 1978, rata de creștere a veniturilor populației este considerabil mai redusă decât rata creșterii economice. Venitul disponibil mediu în 2010 era de 56 de ori mai mare decât cel din 1978, însă rata de creștere a venitului a fost de doar 44 de ori în zonele rurale. Investițiile în măsuri de protecție socială și demersuri sociale reprezentau mai puțin de 30% din PIB, iar dintre acestea investițiile în educație au rămas sub pragul de 4% vreme relativ îndelungată, în vreme ce cheltuielile în domeniul cercetării și dezvoltării reprezentau mai puțin de 2% din total. În ceea ce privește costurile medicale, contribuția individuală era ridicată (37.5% în 2009, în vreme ce guvernul și

7. *A Chronicle of Deng Xiaoping (1975-1997),* Central Literature Publishing House, 2004, 1364.

8. Datele din această carte sunt extrase din următoarele două cărți: *Registrul Statistic Anual al Chinei* și *Buletin Statistic Național al Dezvoltării Economice și Sociale,* dacă nu se specifică altfel.

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

societatea acopereau 27,5%, respectiv 35,1%). Sistemul de pensii nu acoperea mai mult de 28% din necesar.[9] Cheltuielile publice ale statului s-au îndreptat în mare măsură spre construcția economică, iar rata de acumulare, care era de 38,2% în 1978, a crescut la 49,2% în 2011, ceea ce a afectat consumul și a creat probleme în materie de servicii medicale, locuri de muncă și educație (una dintre problemele din educație a fost că a devenit dificil pentru unii copii să ajungă la școală).

În al treilea rând, deși vitalitatea economică s-a păstrat efectiv, vitalitatea socială este în continuare restrânsă. În fapt obiectivele economiei de piață sunt de a promova libera circulație a diverșilor factori care influențează dezvoltarea economică sau de a stimula economia. Factorul economic reprezentat de forța de muncă a migrat spre orașe sub efectul forțelor și regulilor care acționează pe piață, fenomen care s-a manifestat încă de la începutul fazei de reformă. Însă acești oameni cu atribute sociale (adecvate clasei din care fac parte) și-au văzut mobilitatea restrânsă și opțiunile limitate când a venit vorba de spații locative și de posibilitatea de a se stabili undeva – urmare a măsurilor de control a managementului social în construirea comunităților. În consecință, vitalitatea socială a fost înfrânată, ceea ce a dat naștere unor limitări și în materie de vitalitate economică. Până la 200 de milioane de persoane migrează din mediul rural în mediul urban în fiecare an, asemenea unor păsări migratoare; dacă luăm în calcul și alți factori de mobilitate am putea spune că jumătate din populația Chinei se mută dintr-un loc din China într-altul. Cu toate acestea, actualele soluții de gestionare a populației mobile sunt destul de tradiționale, convenționale și depășite, iar înregistrarea reședinței se face în continuare după un sistem învechit și destul de inaccesibil. Numeroși muncitori din mediul rural nu reușesc să își găsească o locuință, nici să se stabilească în oraș, iar de regulă ocupă aceleași poziții ca muncitorii care locuiesc în oraș, însă li se încredințează sarcini diferite, sau, eventual, au același loc de muncă, însă sunt plătiți diferit. Rezultatul acestui statut de „semi-urbanizare”[10], caracterizat de condiții de viață instabile, este un număr uriaș de activități infracționale

9. Vezi http://www.ce.cn/xwzx/gnsz/gdxw/201107/20/t20110720_22551793.shtml
10. Wang Chunguang, 2005, „Semi-urbanizarea populației rurale migrante”, *Sociological Studies,* 6.

Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

care amenință siguranța publică și dificultăți în menținerea legii și a ordinii. În condițiile concentrării masive a populației în orașe sau centre urbane majore, a încremenirii în timp a diviziunilor administrative și a sistemului organizațional, și a insuficientei forțe de muncă în domeniul serviciilor publice și managementului social, asigurarea unei gestionări eficiente a situației este practic imposibilă.

În al patrulea rând, nivelul de organizare în sectorul social este **relativ redus comparativ cu cel din sectorul economic**. Era reformelor și a deschiderii fusese martora unei explozii a economiei private și a unei explozii a companiilor private: numărul acestora a ajuns la 10 milioane[11] în septembrie 2012, reprezentând peste 60% din totalul național. Însă organizațiile sociale civile și demersurile sociale se dezvoltă lent, iar numărul de astfel de organizații înregistrate oficial era de doar 45.750.000 în 2012, ceea ce înseamnă că nu există decât 3,5 organizații sociale la fiecare 10.000 de locuitori ai Chinei. În țările dezvoltate, însă, există 50 de astfel de organizații la 10.000 de locuitori, iar în țările în curs de dezvoltare există 10 la 10.000 de persoane. În China numărul acestor organizații nu este nicidecum corespunzător actualului nivel de dezvoltare economică a țării.

În al cincilea rând, în contrast cu structura economică modernizată, structura socială a Chinei încă se află în etapa preliminară sau primară. Structura producției industriale s-a modificat când economia a ajuns la nivelul mediu sau intermediar. În 1985 principiul era „industria pe primul loc, agricultura pe al doilea și sectorul serviciilor pe al treilea", în vreme ce azi problema se pune în termeni de „industria pe primul loc, sectorul serviciilor pe al doilea și agricultura pe al treilea". În 2011 producția agricolă brută reprezenta doar 10% din total, grosul revenind producției industriale, respectiv producției din sectorul serviciilor. În 1997 50,1% din forța de muncă era angajată în industrie și în sectorul serviciilor. Conform Băncii Mondiale[12], PIB-ul pe cap de locuitor al

11. „Raport privind dezvoltarea economiei private", 2002. http://cppcc.people.com.cn/n/2013/0203/c34948-20414890.html

12. Țări cu venituri mici sunt considerate a fi cele cu un PIB pe cap de locuitor sub 1.006 USD; țările cu venituri medii inferioare sunt cele cu un PIB pe cap de locuitor între 1.007 USD și 3.975 USD; țări cu venituri medii superioare sunt considerate a fi cele cu un PIB pe cap de locuitor între 3.976 USD și 12.275 USD, în vreme ce țările cu venituri mari sunt acele țări care se situează peste pragul de 12.276 USD.

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Chinei a ajuns în 2010 la valoarea de 4.429 USD, ceea ce înseamnă că statul chinez a trecut în categoria țărilor cu venituri medii superioare. Prin contrast, structura noastră socială încă se află la un nivel elementar, preliminar sau rudimentar în comparație cu cea a țărilor avansate. Procentul reprezentat de clasa de mijloc propriu-zisă a ajuns la 25% (în vreme ce, în SUA, acest indicator era de 45% în 1951)[13]. Rata diferențelor de venit dintre rural și urban crescuse până la 3:1:1 în 2012, iar această discrepanță se va dovedi dificil de atenuat. Deși populația urbană (50,1% din total) a depășit-o pentru prima dată pe cea rurală, populația rurală, constituind peste 40% din total, a produs mai puțin de 10% din PIB. Așadar este o structură destul de dezechilibrată. Mai mult, mobilitatea extremă a muncitorilor rurali, adăugându-se sistemului ineficient de gestionare a acestor muncitori rurali, stă la baza problemei acute a structurii dualiste din interiorul orașului. Grupul nostru de cercetare a ajuns la concluzia că „structura socială se află cu 15 ani în urma structurii economice”[14], ceea ce, considerăm noi, reflectă în mod obiectiv disparitatea dintre structura socială și cea economică a Chinei.

În al șaselea rând, deși regulile economiei de piață deja s-au „maturizat”, regulile unei societăți moderne nici măcar nu au fost formulate încă. În plus față de egalitate și liberă concurență, democrația, flexibilitatea și respectarea statului de drept sunt și ele calități dorite în economia de piață. Cu toate acestea, chiar dacă statusul, ierarhiile și alte reglementări din *Gemeinschaft*-ul tradițional sunt în curs de transformare sau pe cale de a se dezintegra, a fost dintotdeauna dificil pentru normele legale ale unei societăți moderne urmărind dezideratul statului de drept să capete formă concretă. Regulile care predomină în economia de piață sunt așa-zisele reguli nescrise; abaterile de la moralitate și mașinațiile prin care se obțin bani pe căi necinstite sunt la ordinea zilei. Date fiind legile excesiv de permisive, corupția înfloritoare și slăbiciunile inerente naturii umane, numeroase persoane se arată consternate și nemulțumite de acțiunile oficialilor sau ale guver-

13. C. Wright Mills, *White Collar: The American Middle Classes,* trad. Yang Xiaodong, People’s Publishing House, 1997, 84.

14. Lu Xueyi, ed., *Social Structure of Contemporary China,* Social Sciences Academic Press (China), 2010, 3.

Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

nului. Ura față de oficiali și reproșurile aduse acestora au devenit un fenomen de duzină în societate.

În al șaptelea rând, în timp ce sistemul economic trece în permanență prin reforme profunde, reformele din sistemul social se lasă așteptate. Economia de piață socialistă fusese practic pusă la punct pe parcursul celor trei decade de reforme. Însă sistemul social original nu a fost nici pe departe reinventat și s-au făcut prea puține progrese însemnate. La nivel macro situația este cea a unui guvern puternic – o piață puternică – în contradictoriu cu o societate slabă, iar guvernul poartă întreaga răspundere în numeroase domenii. Rezultatul este că guvernul își asumă prea multe aspecte și responsabilități sociale, suferind de pe urma presiunii excesive, o situație care a început să devină prea costisitoare pentru guvern. Este dificil pentru guvernul copleșit de atât de multe sarcini să lucreze eficient la fiecare dintre ele. Chiar și acele sarcini care ar trebui în mod justificat să fie îndeplinite de către guvern nu sunt executate corect și satisfăcător, ceea ce se soldează uneori cu apariția unor noi riscuri sociale și consecințe nefaste. Pe de altă parte, un guvern excesiv de umflat întârzie dezvoltarea „societății" (societatea civilă). La nivel intermediar sistemele existente precum sistemul dual rural-urban, sistemul locativ și cel de înregistrare a reședinței, sistemul de organizare socială sau sistemul de management social încă rămân în stadiul în care se aflau și în perioada economiei planificate.

Problema discrepanței sau incompatibilității dintre dezvoltarea socială și dezvoltarea economică a fost identificată de către Guvernarea Centrală încă din 1997, când s-a întrunit cel de-al XV Congres Național al PCC. Făcând referire la condițiile necoordonate ale procesului de dezvoltare, cea de-a Treia Sesiune Plenară a celui de-al XVI-lea Congres Național al PCC, organizat în 2003, a propus conceptul celor „Cinci Planuri Globale" (incluzând planificarea globală a dezvoltării socio-economice). În cadrul celei de-a Cincea Sesiuni Plenare a celui de-al XVII-lea Comitet Central, precum și în cursul celui de-al XVIII-lea Congres Național al PCC, s-a pus din nou în discuție „problema dezechilibrului, lipsei de coordonare și incompatibilităților pe termen lung înregistrate în procesul de dezvoltare". Considerăm că aceasta nu este doar o problemă economică; din mai multe puncte

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

de vedere, ea trebuie văzută drept o reflexie a dezvoltării socio-economice dezechilibrate, necoordonate și marcate de incompatibilități pe termen lung produse în cursul procesului de modernizare. Relațiile dintre sistemul economic și sistemul social, dintre structura economică și structura socială, și dintre dezvoltarea economică și dezvoltarea socială sunt în cea mai mare parte discordante. Dezvoltarea urbană și dezvoltarea rurală sunt dezechilibrate, la fel cum dezechilibre există și în materie de dezvoltare socio-economică între regiuni, în distribuirea resurselor și a oportunităților către fiecare clasă socială, precum și relația dintre diversele interese sociale. Reformele noastre economice nu vor fi durabile fără reforme concomitente în sistemul social. Din disparitățile dintre dezvoltarea socială și cea economică se nasc conflicte. Necesitatea unui plan global de dezvoltare socio-economică, care să permită dezvoltarea în paralel, în manieră echilibrată, a economiei și a societății, este o problemă care va trebui pusă pe tapet în viitorul apropiat.

SECȚIUNEA II. CONSOLIDAREA CONSTRUCȚIEI SOCIALE ESTE O ETAPĂ INEVITABILĂ A MODERNIZĂRII

Confruntați cu dezechilibrele și disparitățile dintre dezvoltarea socială și cea economică a Chinei, specialiștii din cercurile politice și academice au conceput strategii pentru reforme viitoare. În general există trei puncte de vedere. Susținătorii primului punct de vedere consideră că ar trebui să continuăm să punem accentul pe reformele economice și să ne concentrăm atenția pe economie. Aceste persoane susțin că, atâta timp cât economia se menține pe linia de plutire, problemele din alte domenii pot fi soluționate ușor. Un alt punct de vedere afirmă că instituțiile politice „înapoiate" stau de fapt la baza problemei, așadar reformele din sistemul politic sunt cele care trebuie accelerate și consolidate. Cei care pledează pentru cel de-al treilea punct de vedere consideră că misiunea strategică a viitorului este de a pune accentul pe reformele de construcție socială în sistemul social. Aceștia sunt convinși că dezvoltarea socială și cea economică pot fi aduse la echilibru doar